

Briuselis, 2020 m. rugsėjo 18 d.
(OR. en)

9592/20
ADD 1

Tarpinstitucinė byla:
2018/0089(COD)

CONSOM 118
MI 233
ENT 80
JUSTCIV 72
DENLEG 46
CODEC 628

PRANEŠIMAS DĖL „I/A“ PUNKTO

nuo: Tarybos generalinio sekretoriato

kam: Nuolatinių atstovų komitetui / Tarybai

Ankstesnio
dokumento Nr.: 9059/20

Komisijos dok. Nr.: 7877/18 + ADD 1-5

Dalykas: EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS DIREKTYVA dėl atstovaujamųjų
ieškinių siekiant apsaugoti kolektyvinius vartotojų interesus, kuria
panaikinama Direktyva 2009/22/EB
- Estijos pareiškimas

– Estijos pareiškimas –

Estija palankiai vertina Direktyvos dėl atstovaujamųjų ieškinių siekiant apsaugoti kolektyvinius vartotojų interesus tikslą – stiprinti kolektyvinių vartotojų interesų apsaugos vis labiau globalizuotoje ir vis labiau skaitmeninamoje rinkoje mechanizmą.

Tačiau Estija apgailestauja, kad ši konkrečiam sektoriui skirta direktyva kenkia valstybių narių civilinio proceso teisei ir autonomijai, nes ja nustatomos kelios horizontalaus pobūdžio taisyklės, kurios jau galioja visose valstybėse narėse. Tokios taisyklės yra, pavyzdžiui, principas „pralaimėjusi šalis moka“, *res judicata* galios principas, *lis pendens*, ieškinio atmetimas. Mūsų nuomone, procedūrinė autonomija yra labai vertinga ir kuriant civilinio proceso teisės priemones jos turėtų būti paisoma.

Estija yra viena iš valstybių narių, pritarusių nuomonei, kad Sąjungos procedūra turėtų apimti tarpvalstybinius atvejus, suteikiant valstybėms narėms galimybę pačioms sukurti nacionalines sistemas. Vis dar manome, kad būtent toks požiūris būtų buvęs tinkamas. Sąjungos taisyklės turėtų būti nustatomos tik tais atvejais, kai valstybės narės pačios negali išspręsti tam tikros problemos. Mūsų nuomone, nacionalinės atstovaujamųjų ieškinių sistemos sukūrimas nėra toks klausimas.

Nacionalinių kompetentingų subjektų finansavimo taisyklės ir jo nagrinėjimas turėtų priklausyti valstybės narės kompetencijai. Deja, galutiniame tekste nustatytos finansavimo taisyklės yra horizontaliojo pobūdžio. Todėl būtume teikę pirmenybę bendram požiūriui, kuris buvo susijęs tik su tarpvalstybinių kompetentingų subjektų finansavimu.

Esame labai susirūpinę dėl to, kad 7 straipsnio 1 dalies formuluotėje neskiriami vidaus ir tarpvalstybiniai ieškiniai. Todėl Estija mano, kad šis tekstas neprieštarauja aiškinimui, pagal kurį dėl teismo vietos valstybės narės nacionalinių taisyklių kitos valstybės narės kompetentingam subjektui, finansuojamam trečiosios šalies, gali būti neįmanoma pareikšti ieškinio remiantis tik tuo, kad suteiktas trečiosios šalies finansavimas, net neįvertinus galimo finansuotojų įtakos masto. Tokiam rezultatui negalime pritarti. Toks apribojimas neatitinka direktyvos tikslų ir dėl jo mažoms valstybėms narėms būtų nepagrįstai sudėtinga ir finansiškai keblu rasti kitų nei viešieji subjektai tarpvalstybinių kompetentingų subjektų.

Estija laikosi nuomonės, kad vartotojų teisės direktyvos taikymo srities nustatymas pateikiant 68 priemonių, įskaitant tiek direktyvas, tiek reglamentus, sąrašą yra neaiškus ir labai sunkiai taikomas praktikoje. Pavyzdžiui, mums sunku suprasti, kaip nustatyti taikymo sritį minimalaus suderinimo direktyvos, kuri buvo perkelta į nacionalinę teisę, atveju, kai nacionalinėmis taisyklėmis numatoma daugiau nei toje direktyvoje nustatytomis taisyklėmis.

Be to, esame nusivylę, kad šios direktyvos perkėlimui į nacionalinę teisę ir taikymui skirtas laikas buvo gerokai sutrumpintas, palyginti su bendru požiūriu. Šių laikotarpių nepakanka, kad maža valstybė narė, pavyzdžiui, Estija, kuri neturi įdiegusi atstovaujamųjų ieškinių sistemos, sukurtų šią sudėtingą sistemą.

Todėl, dar kartą pabrėždama remianti vartotojų apsaugos tikslą, Estija susilaikys balsuojant dėl šios direktyvos.
